

[Justitsministeren.]

på, spørgsmålet om, hvem der fastsætter de lokale hastighedsbegrænsninger. Hidtil har hastighedsgrænserne normalt været fastsat af politiet i samarbejde med kommunalbestyrelserne. Politiets opgave har været at sørge for ensartethed i administrationen, men det er da muligt, at vi kan drøfte det i udvalget og overveje, om vi skal sørge for et stærkere indslag fra lokal side.

Som afslutning på mine bemærkninger om hastighedsgrænserne vil jeg gerne pege på nødvendigheden af — det har flere ordførere også været inde på — at man ved en oplysningskampagne fra Rådet for større Færdselssikkerhed gør befolkningen bekendt med de nye grænser og samtidig bibringer trafikanterne forståelse for nødvendigheden af denne regulering. Udgiften hertil har man anslået til ca. 250.000 kr., og dette beløb skulle kunne afholdes inden for det beløb på 0,6 mill. kr., der er nævnt i bemærkningerne til forslaget.

Med hensyn til parkeringskontrollen vil jeg takke for den stort set enige tilslutning til, at denne ordning er rigtig, og for tilslutningen til, at parkeringskontrollørerne skal forblive under politiet. Med hensyn til spørgsmålet om at udvide ordningen til også at omfatte de større provinsbyer kan jeg oplyse, at det er jeg positivt indstillet over for — det var en række af ordførerne jo også inde på. Jeg kan her nævne, at vi fra justitsministeriets side har anmodet politimestrene i Odense, Århus og Ålborg om at overveje, om de finder, der er brug for at ansætte parkeringskontrollører i de nævnte byer.

Jeg nævnedes ganske kort i forbindelse med fremsættelse af lovforslaget vedrørende et af de spørgsmål, som også har været taget frem her i dag, nemlig brugen af sikkerhedsseler, at på det punkt havde regeringen endnu ikke afsluttet sine overvejelser om, hvorvidt det skal gøres obligatorisk. Som jeg har nævnt i den skriftlige fremsættelse af forslaget, foreligger der en nordisk betænkning fra juni måned 1973, hvori det foreslås, at brugen af sikkerhedsseler gøres obligatorisk. Anvendelsespåbuddet skal efter betænkningen i hvert fald omfatte de siddepladser, hvor montering af sikkerhedsseler i dag er påbudt, og det vil for Danmarks vedkommende sige forsæderne i personvogne og i mindre varevogne. Der skal

dog gøres visse undtagelser bl. a. for børn og personer af lav legemshøjde, og desuden har man tænkt sig undtaget efter denne nordiske betænkning kørsel på parkeringspladser o. lign. samt visse former for distributionstrafik, f. eks. lokal kørsel under postomdeling. Betænkningen gør rede for sikkerhedssellers ulykkesreducerende effekt, og den fremhæver — og det synes jeg nok at vi i den debat, vi nu skal have i retsudvalget, skal være opmærksom på — at der ikke kan opnås en tilstrækkelig anvendelsesgrad ved propaganda alene for brug af sikkerhedsseler. Desuden gøres der rede for erfaringerne fra de lande, som har påbudt anvendelse af sikkerhedsseler. Ifølge de indhentede oplysninger er disse erfaringer gode.

Betænkningen har været forelagt en lang række myndigheder og organisationer, og så godt som alle har de udtalt sig positivt over for tanken om at påbyde anvendelse af sikkerhedsseler.

Den nordiske arbejdsgruppe, der har skrevet denne betænkning, har også arbejdet med spørgsmålet om obligatorisk anvendelse af styrthjelm for førere af motorcykler og knallerter, og arbejdsgruppen er netop i disse dage ved at afslutte dette arbejde. Som jeg nævnte i fremsættelsestalen, er der nok her tale om en meget svær problematik. Det var jo også et af de punkter, hvor man blandt ordførerne kunne konstatere afvigende opfattelser. Det gælder vel navnlig det principielle spørgsmål, om man i det hele taget bør indføre et påbud om anvendelse af sikkerhedsseler og styrthjelm. Indfører vi et sådant påbud, vil det være det første eksempel uden for arbejderbeskyttelseslovgivningen på, at man tvinger den enkelte borger til en foranstaltning, som i væsentlig grad har til formål at beskytte ham eller hende selv. Også spørgsmålet om, hvordan et påbud skal udformes, vil naturligvis kunne give anledning til vanskeligheder.

Som jeg nævnedes, har regeringen endnu ikke afsluttet sine overvejelser på disse punkter, men jeg ser meget gerne en drøftelse i retsudvalget og her i tinget, og min holdning er som et udgangspunkt positiv over for, at vi finder en løsning.

Dernæst skal jeg sige et par ord til de enkelte ordførere.

Først til den socialdemokratiske ordfører, hr. Otto Mørch, der var skuffet over, at der